Stuk **1571** (2007-2008) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

26 februari 2008

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de regering van de republiek Korea
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 12 december 2006**

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet 13

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 17

Advies van de Raad van State 21

Ontwerp van decreet 25

Bijlagen: – Nederlandse tekst van de overeenkomst 31

– Engelse tekst van de overeenkomst 43

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

De Vlaamse Regering staat positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden. Die zijn immers erg belangrijk voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Een Vlaamse investeerder zal meer geneigd zijn te investeren in landen als het politieke risico gedekt wordt door de Nationale Delcrederedienst. Voor de Nationale Delcrederedienst is het bestaan van een bilaterale overeenkomst voor de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen een belangrijke factor bij de beoordeling van een verzekeringsaanvraag voor een geplande Vlaamse investering in het buitenland. Deze dienst kan dan immers een eventuele actie tegen of regres op de overheid van het gastland in geval van schade ondernemen. Zij kan alle investeringsvormen verzekeren.

Hoewel buitenlandse investeringen doorgaans al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De bilaterale verdragen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, bevestigen onder meer het principe dat investeringen slechts kunnen onteigend of beperkt worden in het partnerland als daartoe geldige redenen bestaan en als er een passende, efficiënte vergoeding uitgekeerd wordt, dit wil zeggen een vergoeding die kan gerepatrieerd worden. Ook de risico's 'oorlog' en 'opstand' worden aangeraakt. De verdragen huldigen voorts de vrije transfer van de geïnvesteerde middelen en hun opbrengsten.

Ten slotte is in de verdragen een arbitrageregeling opgenomen voor geschillen die tussen een Vlaamse investeerder en de lokale overheid zouden kunnen rijzen over de toepassing van de beginselen van het investeringsverdrag. In dit verband wordt verwezen naar de arbitrage van het ICSID (International Centre for Settlement of Investment Disputes – Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen) of naar de regels van de UNCITRAL (United Nations Commission of International Trade Law – Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht). Ook werd een verwijzing naar de arbitrage van de particuliere geschillenbeslechtingorganen van de internationale Kamer van Koophandel in Parijs opgenomen in de investeringsovereenkomst.

Deze investeringsverdragen zijn in principe vooral zinvol in landen met een hoge politieke instabiliteit of risico.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van de bevordering en de bescherming van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of het internationale publieke recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. In overeenstemming met artikel 167, §3, van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer zij uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde 'gemengde' karakter van de investeringsovereenkomsten werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep 'Gemengde Verdragen' (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 4 april 1995 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. De overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economische beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd voor de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6,

§1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft.

Het tweede en laatste artikel van het ontwerp van decreet houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland[1]

Politieke gegevens

Met de geallieerde overwinning in de Tweede Wereldoorlog kwam er een einde aan de 35-jarige Japanse bezetting van het Koreaanse schiereiland. Na 1945 stonden het noorden en het zuiden van het land onder de respectieve controle van Sovjet- en VS-troepen. Op 15 augustus 1948 werd in het zuiden de Republiek Korea opgericht. Op instigatie van Noord-Korea brak in 1950 de Koreaanse oorlog uit, met de hereniging van het schiereiland door Noord-Korea als inzet. Na drie jaar oorlog werd op 27 juli 1953 een staakt-het-vuren afgekondigd. De scheidingslijn tussen Noord en Zuid kwam op de 38ste breedtegraad te liggen.

De Koreaanse oorlog eiste een zware menselijke en materiële tol. Met het ontbreken van een definitieve vredesregeling als voorwendsel werd na 1953 een (veelal) militaire dictatuur ingesteld. In de jaren zestig en zeventig kwamen er economische hervormingen, maar het duurde tot 1988 vooraleer, na de grondwetsherziening in 1987, democratische hervormingen doorgevoerd werden.

In 1992 werd de bekende dissident Kim Yong-sam de eerste burgerpresident in bijna dertig jaar. Hij werd in 1998, na de eerste volledig democratische presidentsverkiezingen, opgevolgd door Kim Dae-jung, een andere bekende dissident van de Koreaanse dictatuur. Onder deze presidenten werd werk gemaakt van de democratisering van het land, werd de rol van het leger teruggedrongen en werd de corruptie eveneens aangepakt.

Volgens Freedom House is Zuid-Korea vandaag de dag dan ook een vrij land, hoewel er zich hier en daar nog wat problemen voordoen met mensenrechten. Wat politieke rechten betreft, wordt Zuid-Korea door Freedom House in de hoogste categorie geklasseerd: Zuid-Korea kent vrije verkiezingen, het bestaan van sterke partijen, erkent de oppositie enzovoort.

De republiek Korea is een presidentiële republiek met een meerpartijensysteem. De Grondwet van 1987 beperkt de macht van de president die verkozen wordt voor één termijn van vijf jaar. De presidentsverkiezingen waren voorzien op 19 december 2007. De vorige president Roh Moo-hyun werd in 2003 verkozen. Van 12 maart tot 14 mei 2004 werd hij geschorst nadat de oppositie een afzettingsprocedure aanhangig maakte op grond van vermeende incompetentie en wanbeleid. Het Hooggerechtshof verklaarde de zaak echter ongegrond en herstelde de president in zijn functie.

De gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 31 mei 2006 leverden een nederlaag op voor de regerende URI (wij)-partij. De grootste oppositiepartij, de Grand National Party of GNP, veroverde twaalf van de zestien belangrijkste gouverneurs- en burgemeestersposten.

De president benoemt de ministers en, met de toestemming van het parlement, de minister-president. De president heeft een vetorecht tegen besluiten van het parlement en hij is opperbevelhebber van de strijdkrachten. De wetgevende macht ligt bij de regering en het parlement. De regering vormt de uitvoerende macht. Het parlement, de Gukhwe, telt 299 leden. 243 parlementsleden worden rechtstreeks verkozen voor vier jaar in de verschillende kiesdistricten. De overige 56 zetels worden proportioneel toegekend. Het land telt negen provincies en zeven stedelijke

---

[1] Voor de opmaak van de schets van het partnerland werd een beroep gedaan op de landendossiers van het Vlaamse Agentschap voor Internationaal Ondernemen, het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken, de openbare landendossiers van de Central Intelligence Agency, en rapporten van organisaties zoals Amnesty International, Freedom House e.a.

gebieden. Het regionale bestuur wordt rechtstreeks verkozen maar heeft weinig zeggenschap.

Economische en sociale gegevens

De voorbije decennia vond een spectaculaire economische ontwikkeling plaats. In de jaren 1960 werd een begin gemaakt met de industrialisatie, waarbij de nadruk gelegd werd op een exportgerichte en arbeidsintensieve lichte industrie. Tegelijkertijd werd de binnenlandse markt afgeschermd met hoge tariefmuren. In de jaren zeventig heeft ook de zware industrie (scheepsbouw, staal) zich ontwikkeld terwijl in de jaren tachtig en negentig de hoogtechnologische industrie en de dienstensector hun intrede deden. De industriële productie is grotendeels in handen van grote conglomeraten, de zogenaamde 'chaebols'.

In 1997 werd de banksector zwaar getroffen door de Aziatische financiële crisis. Deze breidde zich gauw uit naar alle economische sectoren. Door de tussenkomst van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) kon een totale ineenstorting vermeden worden. Het IMF koppelde zijn steun aan enkele voorwaarden zoals de beperking van de macht van de 'chaebols' en de openstelling van de markt voor buitenlandse goederen, diensten en investeringen. Thans is er een redelijke groei, maar de economie is nog altijd sterk afhankelijk van de evolutie op de exportmarkt. Daarom sluit Zuid-Korea vrijhandelsovereenkomsten met belangrijke handelspartners en tracht het voordeel te halen uit zijn ligging.

In 2006 presteerde de economie met een groei van ongeveer 5% beter dan verwacht, ondanks stijgende olieprijzen en een sterkere nationale munt: de 'won'. Toch waren er tijdens de tweede helft van het jaar tekenen van een verzwakking zichtbaar. Voor een exportgevoelige economie is de sterkte van de won, die in 2006 ongeveer 10% in waarde gestegen is ten opzichte van de US dollar, een risicofactor.

De werkloosheid bedraagt slechts 3,3%, maar de relatief hoge jeugdwerkloosheid en een grote informele arbeidsmarkt zorgen voor grote tegenstellingen in de maatschappij.

De leefomstandigheden zijn eveneens fel verbeterd. De jongste jaren is er een betere sociale zekerheid gekomen, maar de arbeidsmarkt is nog steeds weinig flexibel. Zuid-Korea is de OESO-lidstaat met de grootste vergrijzing van de bevolking. De Grondwet legt negen jaar verplicht onderwijs voor iedereen op, maar het onderwijs is vooral gericht op feitenkennis en minder op het ontwikkelen van analytische vaardigheden.

De republiek Korea staat op de zesentwintigste plaats op de Human Development Index 2006 van de Verenigde Naties.

Buitenlandse handel

Het totale handelsvolume bedroeg in 2006 ongeveer 635 miljard US dollar, wat een stijging met 16% betekent ten opzichte van 2005. China, de EU en de Verenigde Staten zijn de belangrijkste handelspartners.

De handel tussen de EU en Zuid-Korea kende de jongste jaren een constante stijging. Tussen 2002 en 2006 werd een gemiddelde stijging van 9,8% genoteerd. De invoer neemt met 11,9% sneller toe dan de uitvoer, die met 6,7% toenam. Met bijna 61 miljard euro is Zuid-Korea de op zeven na belangrijkste handelspartner van de EU. De uitvoer is met 22,8 miljard euro of 2,4% van de totale export groter dan die naar landen als Canada, India of Brazilië.

De voornaamste uitvoerproducten zijn auto's, schepen, elektrische en elektronische apparaten, staal, chemicaliën, machines en textielwaren. De invoer bestaat vooral uit aardolie, machines, elektronische apparaten, chemische producten en toeleveringsgoederen voor de automobielindustrie.

Buitenlandse investeringen

Buitenlandse investeringen namen sterk toe na de liberalisering die volgde op de financiële crisis in 1997. Tussen 1996 en 1999 werd een stijging met 385% genoteerd. De wereldwijde stagnatie ten gevolge van de aanslagen van 11 september 2001 en de tragere groei van de Zuid-Koreaanse economie, zorgden in 2002 en 2003 voor een stagnatie van de buitenlandse investeringen. In 2004 volgde een nieuwe stijging, maar het grootste deel van de investeringen komt van een beperkt aantal landen.

Uit cijfers van het ministerie voor Handel, Industrie en Energie blijkt dat tussen 1962 en 2006 buitenlandse bedrijven voor 100,937 miljard euro investeerden in Zuid-Korea. Die investeringen gingen vooral naar de dienstverlenende sector, de industrie en de

bouw en nutsvoorzieningen. De EU, de Verenigde Staten en Japan zijn de voornaamste investeerders. Van de EU-lidstaten zorgt Nederland voor het grootste aandeel van investeringen, gevolgd door Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en België. Het aandeel van Zuid-Koreaanse investeerders in de EU is beperkt.

Zuid-Korea heeft een groot aantal bilaterale investeringsovereenkomsten gesloten. Met uitzondering van Bulgarije, Cyprus, Estland, Ierland, Malta en Slovenië hebben alle EU-lidstaten een dergelijke overeenkomst met Zuid-Korea.

Sinds Zuid-Korea vrijhandelsonderhandelingen opstartte met derde landen werd de markttoegang voor Belgische producten moeilijker. Bovendien blijft de inmenging van de Koreaanse regering in de interne organisatie van bedrijven bestaan, ondanks verschillende positieve hervormingen.

Het probleem van de belasting op buitenlandse investeringen treft de investeringen in de financiële en dienstensector meer dan die in de industrie.

Mensenrechten

De democratiseringsgolf op het einde van de jaren 1980 heeft geleid tot een aanzienlijke verbetering van de mensenrechtensituatie. De jongste jaren konden enkele positieve ontwikkelingen genoteerd worden, bijvoorbeeld: de verbetering van de vakbondswetgeving en het strafrecht, het onafhankelijker optreden van de rechterlijke macht, meer eerlijke verkiezingen en het niet meer uitvoeren van de doodstraf. De vrijheid van vergadering, het habeas -corpus-recht, het stakingsrecht en het recht van organisatie van vrije vakbonden werden in de Grondwet vastgelegd.

Al bij al vormt Zuid-Korea een relatief open en vrije samenleving. Hier en daar doen er zich echter nog probleemgevallen voor. Zo is het staatsburgerschap gebaseerd op het 'jus sanguinis'- en niet op het 'jus soli'-principe. Hierdoor is het erg moeilijk voor niet-etnisch Koreaanse inwoners om het burgerschap te bekomen. Ook wordt hen aldus de toegang tot de ambtenarij en bepaalde professionele kansen binnen belangrijke conglomeraten ontzegd.

De emancipatie van de vrouw laat eveneens nog te wensen over, hoewel de Grondwet 'de jure' de gelijkheid van man en vrouw erkent. Vrouwen zijn ondervertegenwoordigd in topfuncties en zij verdienen minder voor gelijk werk. Zuid-Korea heeft echter een belangrijke vrouwenrechtenbeweging, die dergelijke ongelijkheden aan de kaak stelt, en ook de instellingen werken actief mee aan het verwijderen ervan. Zo sprak het Hooggerechtshof zich in 2005 uit tegen de uitsluiting van vrouwen in erfenisregelingen; volgens vele commentatoren een mijlpaal in de Koreaanse emancipatiebeweging.

In 2000 en 2003 werd een amnestie afgekondigd, zodat er thans geen langdurig opgesloten politieke gevangenen meer zijn. Studenten en vakbondsmensen worden wel nog regelmatig beperkt in hun vrijheid van meningsuiting en soms opgesloten. De Nationale Veiligheidswet biedt namelijk de mogelijkheid om de vrijheid van meningsuiting en het recht op een eerlijke rechtsgang te beperken.

In zijn rapport van 2007 over Zuid-Korea vraagt Amnesty International nogmaals aandacht voor de situatie van buitenlandse arbeidskrachten. In augustus 2006 bleek uit officiële cijfers dat zowat 360.000 buitenlandse arbeidskrachten actief zijn in Zuid-Korea. Ruim de helft is illegaal aan het werk en loopt het gevaar om gearresteerd of uitgewezen te worden. De wet inzake de arbeidsvergunning voor die werknemers, die in 2003 afgekondigd werd, zorgt niet voor een afdoende bescherming tegen discriminatie en misbruiken. Vaak worden die arbeidskrachten geconfronteerd met erbarmelijke werkomstandigheden en worden zij slecht betaald.

In december 2004 dienden 175 parlementsleden een voorstel in tot afschaffing van de doodstraf. In februari 2006 werd het voorstel besproken in de parlementscommissie en in april 2006 vond een hoorzitting plaats, maar het voorstel werd nog niet voorgelegd aan het voltallige parlement. Het aantal terdoodveroordeelden was opgelopen tot 63, maar er werden geen executies uitgevoerd.

Minstens 936 gewetensbezwaarden zaten in de gevangenis omdat zij weigerden hun dienstplicht te vervullen.

Buitenlands beleid

Het buitenlandse beleid wordt in hoge mate bepaald door de militaire dreiging vanuit Noord-Korea. Beide landen zijn officieel nog steeds in staat van oorlog.

Ondanks toenaderingspogingen blijft een echte doorbraak in de betrekkingen uit. Tot 2006 heeft Zuid-Korea steeds geweigerd om steun te verlenen aan resoluties van de Algemene Raad van de VN en de VN-mensenrechtencommissie die de Noord-Koreaanse mensenrechtensituatie aan de kaak stelden. In november 2006, na een Noord-Koreaanse nucleaire test, kwam hier echter verandering in.

De jongste jaren is er meer interesse voor de rol die Zuid-Korea in Oost-Azië en de wereld speelt. De VS zijn de belangrijkste bondgenoot van het land, met een aanzienlijke troepenmacht gestationeerd op Zuid-Koreaans grondgebied. De jongste jaren nemen de meningsverschillen echter toe, vooral over de politiek tegenover Noord-Korea. Onder druk van de publieke opinie en dan vooral van de jongeren, is de band met de VS minder strak geworden en wordt een meer onafhankelijke koers gevaren.

Begin de jaren negentig knoopte Zuid-Korea diplomatieke betrekkingen aan met de voormalige Sovjet-Unie en met China. Rusland is belangrijk als alternatieve energieleverancier en met China zijn de relaties op het vlak van handel en investeringen fors toegenomen.

De Europese Unie is een belangrijke handelspartner en één van de voornaamste investeerders. Op 28 oktober 1996 werd een kaderakkoord gesloten inzake handel en samenwerking op een groot aantal terreinen. Dat akkoord trad op 1 april 2001 in werking. Om de twee jaar vindt een topontmoeting plaats. Sinds enkele maanden onderhandelt de EU over een volwaardige vrijhandelsovereenkomst. De Zuid-Koreaanse regering heeft haast en wenst het liefst een overeenkomst af te sluiten voor de parlementsverkiezingen in april 2008.

Betrekkingen tussen Vlaanderen/België en Zuid-Korea

Na het einde van de Koreaanse oorlog zijn de Belgische banden met Zuid-Korea aangehaald. Tot voor enkele jaren was Zuid-Korea een doelland voor het Belgische buitenlandse beleid.

Tot in 2002 had Vlaanderen een handelsoverschot met Zuid-Korea. Door een sterke toename van de invoer is dat positieve saldo omgeslagen in een tekort dat in 2005 al opgelopen was tot bijna 590 miljoen euro. Uit cijfers van het Vlaamse Agentschap voor Internationaal Ondernemen blijkt dat Vlaanderen in 2006 voor 590,2 miljoen euro uitvoerde naar Zuid-Korea, dat met een aandeel van 0,33% van de Vlaamse uitvoer, de 33ste plaats innam op de lijst van exportbestemmingen. In datzelfde jaar voerde Vlaanderen voor 1.288,1 miljoen euro in uit Zuid-Korea dat daarmee onze 20ste leverancier was. Het Vlaamse aandeel in de Belgische uitvoer daalde in 2005 naar 77,45%, terwijl de invoer voor liefst 92,69% naar Vlaanderen ging. De voornaamste exportproducten zijn chemische producten, kunststoffen, machines en werktuigen. Onze invoer bestaat vooral uit vervoermaterieel, machines en werktuigen.

II. SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET ZUID-KOREA

1. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verschillende overeenkomsten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met landen, die in tegenstelling tot Zuid-Korea, geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

Met het oog op de vervanging van de overeenkomst van 1974, werd op 15 en 16 september 2005 in Seoul onderhandeld. Er werd overeenstemming bereikt over de meeste bepalingen van de tekst die werd opgemaakt op basis van zowel de BLEU-typetekst als van de Koreaanse tekst. Onenigheid was er over de artikelen betreffende belastingszaken en over de milieu- en arbeidsclausules. Die artikelen werden tussen haakjes geplaatst. De onderhandelaars losten die problemen op langs diplomatieke weg.

De overeenkomst werd op 6 november 2005 geparafeerd naar aanleiding van het bezoek aan Korea van de federale eerste minister. De ondertekening vond plaats op 12 december 2006.

De overeenkomst werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Koreaans en het Engels. De Engelse versie is doorslaggevend bij een geschil over de interpretatie van de overeenkomst.

Knelpunten tijdens de onderhandelingen

Investeringsgebonden artikelen

In artikel 1 aanvaardde Zuid-Korea de verwijzing naar directe en indirecte investeringen in een tekstvoorstel van de BLEU, gebaseerd op de Koreaanse modeltekst. De BLEU drong aan om de 'rechtspersonen' te beperken tot 'ondernemingen', het begrip 'registered office' te handhaven en de opsomming 'such as' niet op te nemen. Zuid-Korea stond evenwel op de vermelding van die voorbeelden en de titel 'natuurlijke persoon' omdat het precies aandringt op een brede waaier van mogelijke rechtspersonen die investeren. Aangezien de bedrijven toch op basis van het Belgische recht zullen worden gevestigd voor zij als investeerder kunnen worden erkend, dient strikt genomen de vereiste van registratie niet te worden vermeld in de tekst.

In artikel 3 'behandeling van investeringen' wenste de BLEU-delegatie vast te houden aan een duidelijke uitzondering voor belastingsaangelegenheden. Zuid-Korea vond dat die formulering een te sterke afbreuk deed aan het principe van de nationale behandeling en de deur zou openzetten voor discriminatie. Er werd overeengekomen dat een verwijzing zou worden toegevoegd naar het verdrag inzake het vermijden van dubbele belasting, dat tussen beide landen gesloten werd, en dat de Belgische delegatie advies zou inwinnen bij het ministerie van Financiën om na te gaan of de Koreaanse formulering voldoende waarborgen biedt.

Wat artikel 5 'onteigening' betreft, wou Zuid-Korea niet ingaan op de suggestie van BLEU-zijde om deze paragraaf te herschikken en eerst het algemene principe te stellen, om dan in een apart punt de duidelijke voorwaarden op te sommen waarbij een afwijking mogelijk is. Op vraag van de BLEU is de term 'legal procedures' vervangen door 'due process of law'.

Inzake de regeling van investeringsgeschillen (artikel 8) wilde Zuid-Korea de toegang tot arbitrage zo precies mogelijk vastleggen in de overeenkomst. Volgens de Koreanen kon aan de notie 'geschil' een dermate brede interpretatie worden gegeven dat hun soevereiniteit beperkt zou kunnen worden. Na veel discussie stemde de BLEU-delegatie in met het tekstvoorstel hoewel zij de formulering ongelukkig vond. De Koreaanse delegatie wou een vervaldatum van drie jaar inschrijven om klacht te kunnen neerleggen. De BLEU-delegatie wierp op dat dit volgens haar een aangelegenheid is die aan de scheidsrechters moet worden overgelaten, temeer omdat men toch naar arbitrage zal gaan om de datum vast te leggen waarop het betrokken bedrijf kennis had of had kunnen hebben van de aan te klagen feiten. De BLEU-delegatie ging uiteindelijk toch akkoord, maar wel op voorwaarde dat de termijn op vijf jaar zou gebracht worden. Zij wees erop dat een dergelijke bepaling voor het eerst aanvaard werd.

Hoewel de te vervangen overeenkomst van 1974 een bepaling bevat tot het inschakelen van de internationale arbitrageprocedure voor geschillen met buitenlandse investeerders, die voortvloeien uit contracten tussen hen en een van de drie verdragspartijen (artikel 11 van de BLEU-typetekst; dit is het analoog toepassen van de geschillenprocedure van artikel 12), wenste de Koreaanse delegatie die bepaling niet op te nemen in de nieuwe overeenkomst. De BLEU-delegatie ging hiermee uiteindelijk akkoord, omdat de belangen van de investeerders hierdoor niet meteen geschaad worden, hoewel het gemis van internationale arbitrage in verband met overheidsopdrachten hun rechtsbescherming verlaagt. De buitenlandse investeerders kunnen niettemin voor het afdwingen van hun rechten uit overheidsopdrachten een beroep blijven doen op de nationale rechtscolleges.

De milieu- en arbeidsclausules

De Koreaanse delegatie nam in haar geconsolideerde tekst de clausules niet op. Zij stelde dat Zuid-Korea wel over die clausules wil praten maar niet in het kader van een investeringsovereenkomst. De Koreanen wezen erop dat de (vooral Afrikaanse) landen die de clausules aanvaard hebben, een zwakke economie hebben en dat Zuid-Korea als belangrijke economische speler niet het voortouw wou nemen. Nadat de BLEU-delegatie de Amerikaanse modeltekst (waarin de clausules wel opgenomen zijn) voorgelegd had, moesten de Koreanen toegeven dat niet enkel politieke redenen een rol speelden maar dat zij vreesden voor mogelijke arbitrages en rechterlijke gevolgen.

De BLEU-delegatie stelde voor de formule te gebruiken die in de overeenkomst met de Verenigde Arabische Emiraten opgenomen werd, en de bepalingen met betrekking tot de geschillenregeling niet toepasselijk te maken op de clausules. De Koreaanse delegatie verklaarde dat zij die voorstellen zou verdedigen bij haar overheid.

De onderhandelingen werden schriftelijk voortgezet. De Belgische onderhandelaar stelde na overleg en met goedkeuring van zijn politieke overheid, een

tekst voor om middels vier paragrafen de clausules in de preambule te plaatsen. De Koreanen brachten die tekst terug naar twee paragrafen. Dat voorstel werd door de Belgische regering aanvaard.

2. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

De leden van de BLEU keurden een tekst goed die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard. Sinds 2002 zijn milieu- en sociale clausules opgenomen in de typetekst.

Die zogenaamde BLEU-typetekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

De bescherming vindt men terug in de artikelen 3, 4 en 7 tot en met 9. Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie terwijl artikel 4 stelt dat de investeerders de behandeling genieten van meest begunstigde natie. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 5 stelt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die een hoge graad van milieubescherming biedt en dat zij die wetgeving stelselmatig moeten verbeteren.

Artikel 6 bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die arbeidsnormen vastlegt in overeenstemming met de internationaal erkende rechten van werknemers en naar een verbetering van die normen.

Artikel 7 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 8 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer als principe geldt.

Artikel 9 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van haar eigen investeerders, indien die partij of instelling schadevergoeding uitbetaald heeft aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 10 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 11 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 12 en 13 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 12 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming om elk geschil aan dergelijke arbitrage te onderwerpen. Dit houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend.

Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij als verweer aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 13 handelt over eventuele geschillen tussen de partijen wat de uitlegging of toepassing van deze overeenkomst betreft. Als een minnelijke schikking via diplomatieke weg mislukt, wordt het geschil voorgelegd eerst aan een gemengde commissie van vertegenwoordigers van de partijen. Wordt nog steeds geen oplossing gevonden, wordt het aan een college van drie scheidsrechters voorgelegd. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Die twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 14 stelt de investeringen, die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met de investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 15 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De typeovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging telkens stilzwijgend verlengd wordt met dezelfde termijn.

Vergelijking van de tekst van de overeenkomst met de BLEU-typetekst

De preambule is uitgebreider dan de BLEU-typetekst. Er wordt de wens uitgesproken om voor omvangrijke investeringen gunstige voorwaarden te scheppen, overeenkomstig de beginselen van gelijkheid en wederzijds voordeel. Daarnaast erkennen de partijen dat de bevordering en bescherming van investeringen zal aanzetten tot meer individueel zakelijk initiatief en de welvaart zal vergroten.

Zoals hoger vermeld werden de milieu- en arbeidsclausules in de preambule ingeschreven.

In artikel 1 ‘begripsomschrijvingen’ wordt de term ‘investeringen’ omschreven als “alle soorten vermogensbestanddelen in het bezit van of onder al dan niet rechtstreeks toezicht van de investeerder van de ene overeenkomstsluitende partij op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende partij”. Als investeringen gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere eigendomsrechten zoals hypotheken, retentierechten, huurovereenkomsten of pandrechten;

b) aandelen en effecten in, schuldbewijzen van, en alle andere vormen van deelneming in een vennootschap of een zakelijke onderneming, met inbegrip van minderheidsparticipaties, en in verband daarmee verworven rechten en belangen;

c) aanspraken op geld of op iedere prestatie uit hoofde van een overeenkomst die economische waarde heeft;

d) intellectuele eigendomsrechten, met inbegrip van rechten met betrekking tot auteursrechten, octrooien, handelsmerken, handelsnamen, industriële ontwerpen, technische werkwijzen, handelsgeheimen, knowhow en goodwill;

e) rechtelijke of contractuele handelsconcessies die economische waarde hebben, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

Bij de omschrijving van ‘investeerders’ wordt een onderscheid gemaakt tussen natuurlijke personen en rechtspersonen waarbij een opsomming gegeven wordt.

Er wordt ook een omschrijving gegeven van ‘vrij inwisselbare munt’: “een munt die veelvuldig gebruikt wordt bij internationale transacties en die op grote schaal verhandeld wordt op de belangrijkste internationale wisselmarkten”.

De bevordering en de bescherming van investeringen (respectievelijk de artikelen 2 en 3 van de BLEU-typetekst) zijn opgenomen in artikel 2 van de overeenkomst. De bepaling over het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand, is niet opgenomen.

De bepalingen van artikel 4 van de BLEU-typetekst over nationale behandeling en meest begunstigde

natie, komen aan bod in artikel 3 van de overeenkomst 'behandeling van investeringen'. In paragraaf 1 van artikel 3 heeft men het over de behandeling van investeringen en de opbrengst van investeringen.

Zoals hoger vermeld zijn de artikelen 5 en 6 van de BLEU-typetekst over milieu en arbeid niet in de overeenkomst opgenomen.

Artikel 7 van de BLEU-typetekst over ontneming en eigendomsbeperking wordt gesplitst in artikel 4 'schadeloosstelling voor verliezen' en artikel 5 'onteigening'. Investeringen worden niet genationaliseerd of onteigend, noch worden zij onderworpen aan maatregelen die gelijk staan met nationalisatie of onteigening tenzij die maatregelen in het openbare belang zijn en mits onmiddellijke uitkering van een passende en reële schadeloosstelling. De onteigening gebeurt op niet-discriminatoire wijze en met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang. Investeerders kunnen bij een gerechtelijke of andere onafhankelijke overheid een verzoek tot onmiddellijke behandeling van hun zaak en van de waardering van hun investeringen indienen. Het bepaalde van het artikel is ook van toepassing wanneer een partij de vermogensbestanddelen onteigent van een vennootschap waarin investeerders van de andere partij aandelen, schuldbewijzen of andere vormen van deelneming hebben.

In artikel 6 'overmakingen' (artikel 8 van de BLEU-typetekst) wordt een ruimere opsomming gegeven van de overmakingen die een partij waarborgt aan investeerders van de andere partij. Niettegenstaande andersluidende bepalingen in de overeenkomst, kan elke partij overeenkomstig haar wet- en regelgeving, maatregelen aannemen of handhaven die niet stroken met de in het artikel vermelde verplichtingen, in geval van:

– ernstige problemen op het gebied van de betalingsbalans en de buitenlandse financiële positie of wanneer zodanige problemen dreigen te ontstaan;

– uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het kapitaalverkeer ernstige problemen met zich meebrengt of dreigt met zich mee te brengen op het gebied van macro-economisch beheer, meer bepaald wat het monetair en wisselkoersbeleid betreft.

Deze maatregelen zijn verenigbaar met de artikelen van de overeenkomst betreffende het IMF, zij worden alleen getroffen in de opgesomde omstandigheden, zij zijn tijdelijk en worden opgeheven zodra de omstandigheden het toelaten en zij worden onmiddellijk meegedeeld aan de andere partij.

De artikelen uit de BLEU-typetekst over toepasbare regels en bijzondere overeenkomsten worden samengevoegd in artikel 10 'toepassing van andere regels'. Een overeenkomstsluitende partij kan gebruik maken van meest gunstige bepalingen wanneer een vraagstuk geregeld wordt bij de overeenkomst en bij een internationale overeenkomst waarbij beide partijen partij zijn, dan wel bij internationale rechtsbeginselen.

Volgens artikel 11 (toepassing van de overeenkomst) is de overeenkomst van toepassing op alle investeringen. Zij is evenwel niet toepasselijk op investeringsgeschillen die het voorwerp zijn van een geschillenbeslechtingprocedure op grond van de overeenkomst uit 1974.

Artikel 12 stelt dat de overeenkomst van kracht blijft gedurende een tijdvak van twintig jaar en ook voor onbepaalde tijd daarna, tenzij een partij de andere partij één jaar op voorhand schriftelijk meedeelt dat zij de overeenkomst wil beëindigen. Ten aanzien van investeringen die gedaan werden vóór de datum van beëindiging van de overeenkomst, blijven de bepalingen van kracht gedurende een tijdvak van nog eens twintig jaar vanaf de datum van beëindiging. Ten slotte wordt vermeld dat op het moment van inwerkingtreding de overeenkomst uit 1974 beëindigd wordt en vervangen wordt door de nieuwe overeenkomst.

3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

Op 4 oktober 2007 sloot het dagelijkse bestuur van de SERV zich aan bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies d.d. 20 december 2007 maakte de Raad van State geen opmerkingen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Korea inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 december 2006

De Vlaamse Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel;

Na beraadslaging,

Besluit:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Korea inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 december 2006, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Patricia CEYSENS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg

SERV Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 4 oktober 2007
AG-IT/07-149

Departement Internationaal Vlaanderen
De heer JONGBLOET Koen
Afdelingshoofd
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Betreft: Principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgs Economische Unie (BLEU) en de regering van de republiek Korea inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 december 2006

Geachte heer,

De SERV werd om advies gevraagd betreffende bovenvermelde aangelegenheid. Het dagelijks bestuur van de SERV heeft de teksten van het ontwerpdecreet doorgenomen en sluit zich aan bij het voorliggende ontwerp van regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

kopie : minister Bourgeois

Wetstraat 34-36 | 1040 Brussel | Tel: 02.20.90.111 | Fax: 02.21.77.008 | E-mail: serv@serv.be | www.serv.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

SG

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 43.892/1
VAN 20 DECEMBER 2007

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 5 december 2007 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Korea inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 december 2006", heeft het volgende advies gegeven:

Bij dit voorontwerp van decreet zijn geen opmerkingen te maken.

SG 43.892/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste-auditeur afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

De Vlaamse Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel;

Na beraadslaging,

Besluit:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Korea inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 december 2006, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 15 februari 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Patricia CEYSENS

BIJLAGEN

OVEREENKOMST

TUSSEN

DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK KOREA

INZAKE

:DERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
DE VLAAMSE REGERING,
DE WAALSE REGERING,
DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING,
EN
DE REGERING VAN HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG,
enerzijds,

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK KOREA,
anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen"),

Verlangende voor omvangrijke investeringen door investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij gunstige voorwaarden te creëren, overeenkomstig de beginselen van gelijkheid en wederzijds voordeel,

Erkennende dat de bevordering en bescherming van investeringen op grond van deze Overeenkomst zal aanzetten tot meer individueel zakelijk initiatief en de welvaart in beide Staten zal vergroten,

In het besef dat elke Overeenkomstsluitende Partij het recht heeft haar eigen niveau van nationale milieubescherming te bepalen en de beleidslijnen en prioriteiten ter zake van milieuontwikkeling alsmede haar eigen arbeidsnormen vast te leggen en haar milieu- en arbeidswetgeving dienovereenkomstig aan te nemen of te wijzigen,

In het besef dat geen van de Overeenkomstsluitende Partijen haar nationale milieu- en arbeidswetgeving zal wijzigen of versoepelen op een wijze die afbreuk doet aan internationaal erkende arbeidsrechten teneinde het doen, onderhouden of uitbreiden van een investering op haar grondgebied aan te moedigen,

Zijn het volgende overeengekomen:

ARTIKEL 1

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent:

1. "investeringen": alle soorten vermogensbestanddelen in het bezit van of onder al dan niet rechtstreeks toezicht van de investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij.

   Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

   (a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere eigendomsrechten zoals hypotheken, retentierechten, huurovereenkomsten of pandrechten,

   (b) aandelen en effecten in, schuldbewijzen van en alle andere vormen van deelneming in een vennootschap of een zakelijke onderneming, met inbegrip van minderheidsparticipaties, en in verband daarmee verworven rechten en belangen,

   (c) aanspraken op geld of op iedere prestatie uit hoofde van een overeenkomst die economische waarde heeft,

   (d) intellectuele eigendomsrechten, met inbegrip van rechten met betrekking tot auteursrechten, octrooien, handelsmerken, handelnamen, industriële ontwerpen, technische werkwijzen, handelsgeheimen, know how en goodwill, en

   (e) rechtelijke of contractuele handelsconcessies die economische waarde hebben, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

   Veranderingen in de vorm waarin vermogensbestanddelen werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering".

2. "opbrengst": de bedragen die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden, royalty's en allerlei vergoedingen;

3. "investeerders", natuurlijke of rechtspersonen van de ene Overeenkomstsluitende Partij die investeren op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij:

   (a) "natuurlijke personen": natuurlijke personen die de nationaliteit hebben van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Korea, overeenkomstig hun onderscheiden wetgeving, en

   (b) "rechtspersonen": alle lichamen zoals vennootschappen, openbare instellingen, autoriteiten, stichtingen, partnerschappen, firma's, bedrijven, organisaties, ondernemingen of verenigingen die zijn opgericht in overeenstemming met de wet- en regelgeving van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Korea.

4. "grondgebied": respectievelijk het grondgebied van het Koninkrijk België, het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg dan wel het grondgebied van de Republiek Korea evenals de zeegebieden, met inbegrip van de zeebedding en de ondergrond daarvan grenzend aan de buitengrens van de territoriale zee, waarin de desbetreffende Staat, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefent met het oog op de opsporing en de winning van de natuurlijke rijkdommen in voornoemde gebieden; en

5. "vrij inwisselbare munt": een munt die veelvuldig wordt gebruikt bij internationale transacties en die op grote schaal wordt verhandeld op de belangrijkste internationale wisselmarkten.

ARTIKEL 2

BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij bevordert investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied en creëert gunstige voorwaarden voor zodanige investeringen. Ze laat deze investeringen toe in overeenstemming met haar wet- en regelgeving.

2. Investeringen van investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling en gehele en voortdurende bescherming en zekerheid.

3. Een Overeenkomstsluitende Partij neemt geen ongeoorloofde of discriminatoire maatregelen die de werking, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de vervreemding van de investeringen op haar grondgebied door de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij zouden kunnen belemmeren.

ARTIKEL 3

BEHANDELING VAN INVESTERINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent op haar grondgebied aan investeringen en aan de opbrengst van investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling die niet minder gunstig is dan de behandeling die deze Overeenkomstsluitende Partij verleent aan investeringen en aan de opbrengst van investeringen van haar eigen investeerders of aan investeringen en aan de opbrengst van investeringen van investeerders van een derde Staat, naar gelang van wat het gunstigst is voor de investeerders.

2. Wat de werking, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot en de verkoop of een andere vorm van vervreemding van de investeringen van de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij betreft, verleent elke Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied aan voornoemde investeringen een behandeling die niet minder gunstig is dan de behandeling die de Overeenkomstsluitende Partij verleent aan eigen investeerders of aan investeerders van een derde Staat, naar gelang van wat het gunstigst is voor de investeerders.

3. Bedoelde behandeling houdt niet in, voorrechten die een Overeenkomstsluitende Partij toekent aan investeerders van derde Staten op grond van hun huidige of toekomstige lidmaatschap van of associatie met een douane- of economische unie, een gemeenschappelijke markt of een vrijhandelszone of soortgelijke internationale overeenkomst.

4. Het bepaalde in lid 1 en lid 2 van dit Artikel mag niet zodanig worden uitgelegd dat een Overeenkomstsluitende Partij verplicht is de investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij mede het voordeel te laten genieten van een behandeling, voorkeur of voorrecht voortvloeiend uit een internationale overeenkomst of regeling die volledig of hoofdzakelijk betrekking heeft op belastingen, met inbegrip van een overeenkomst ter voorkoming van dubbele belastingheffing.

ARTIKEL 4

SCHADELOOSSTELLING VOOR VERLIEZEN

Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij wier investeringen verliezen lijden wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand, opstand, oproer of ongeregeldheden op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, geen minder gunstige behandeling toegekend dan die welke die Overeenkomstsluitende Partij aan haar eigen investeerders of aan investeerders van een derde Staat toekent. De overeenkomstige betalingen kunnen zonder onnodige vertraging vrij worden overgemaakt.

ARTIKEL 5

ONTEIGENING

1. Investeringen van investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij worden op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij niet genationaliseerd of onteigend noch worden ze anderszins onderworpen aan maatregelen die gevolgen hebben die gelijk staan met nationalisatie of onteigening (hierna te noemen "onteigening"), tenzij deze maatregelen in het openbaar belang zijn en mits onmiddellijke uitkering van een passende en reële schadeloosstelling. De onteigening gebeurt op niet discriminatoire wijze en met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang.

2. Het bedrag van de schadeloosstelling komt overeen met de billijke marktwaarde van de onteigende investering op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan de onteigening of aan de openbaarmaking van de ophanden zijnde onteigening, naargelang van welke situatie zich eerder voordoet. De schadeloosstelling levert tevens rente op tegen een commerciële rentevoet vanaf de datum van onteigening tot de datum van uitkering. Ze wordt zonder onnodige vertraging uitbetaald, moet te gelde kunnen worden gemaakt en kan vrij worden overgemaakt. Zowel wat de onteigening als de schadeloosstelling betreft, wordt een behandeling verleend die niet minder gunstig is dan de behandeling die wordt toegekend aan de eigen investeerders of aan investeerders van een derde Staat.

3. Investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij die het voorwerp zijn van een onteigening kunnen bij een gerechtelijke of andere onafhankelijke autoriteit van de andere Overeenkomstsluitende Partij een verzoek tot onmiddellijke behandeling van hun zaak en van de waardering van hun investeringen indienen, in overeenstemming met de in dit artikel genoemde beginselen.

4. Wanneer een Overeenkomstsluitende Partij de vermogensbestanddelen onteigent van een vennootschap die is opgericht overeenkomstig haar wet- en regelgeving en waarin investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aandelen, schuldbewijzen of andere vormen van deelneming hebben, is het bepaalde in dit artikel van toepassing.

ARTIKEL 6

OVERMAKINGEN

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij waarborgt aan investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij de vrije overmaking van hun investeringen en opbrengst. Deze overmakingen omvatten in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

   (a) nettowinsten, vermogensaanwas, dividenden, intrest, royalty's, vergoedingen en andere courante inkomsten uit investeringen,

   (b) de opbrengst van de verkoop of van de gehele of gedeeltelijke liquidatie van investeringen,

   (c) gelden die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen die verband houden met investeringen,

   (d) de inkomsten van onderdanen van de andere Overeenkomstsluitende Partij die uit hoofde van een investering toelating hebben om op haar grondgebied te werken,

   (e) bijkomende gelden die nodig zijn om de investering te onderhouden of uit te breiden,

   (f) bedragen die bestemd zijn voor het beheer van de investering op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij of van een derde Staat, en

   (g) de in toepassing van de artikelen 4 en 5 uitgekeerde schadeloosstelling.

2. Alle overmakingen uit hoofde van deze Overeenkomst gebeuren in vrij inwisselbare munt, zonder beperking of vertraging, tegen de marktwisselkoers die op de datum van overmaking van toepassing is.

3. Niettegenstaande andersluidende bepalingen in deze Overeenkomst, kan elke Overeenkomstsluitende Partij overeenkomstig haar wet- en regelgeving, maatregelen aannemen of handhaven die niet stroken met de in dit artikel vermelde verplichtingen, in geval van:

   (a) ernstige problemen op het gebied van de betalingsbalans en de buitenlandse financiële positie of wanneer zodanige problemen dreigen te ontstaan,

   (b) uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het kapitaalverkeer ernstige problemen met zich meebrengt of dreigt met zich mee te brengen op het gebied van macro-economisch beheer, meer bepaald wat het monetair en wisselkoersbeleid betreft.

4. De in voornoemd lid 3 bedoelde maatregelen:

   (a) zijn verenigbaar met de artikelen van de Overeenkomst betreffende het Internationaal Monetair Fonds,

   (b) worden alleen genomen in de omstandigheden zoals beschreven in voornoemd lid 3,

   (c) zijn tijdelijk en worden opgeheven zodra de omstandigheden het toelaten,

   (d) worden onmiddellijk medegedeeld aan de andere Overeenkomstsluitende Partij.

ARTIKEL 7

SUBROGATIE

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of haar aangewezen instantie een schadevergoeding uitkeert voor investeringen op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij:

   (a) de overdracht bij wet of ingevolge een rechtshandeling in de desbetreffende Staat, aan de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of haar aangewezen instantie, van de rechten en schuldvorderingen van de investeerders, alsmede

   (b) dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of haar aangewezen instantie op grond van de subrogatie de rechten en vorderingen van voornoemde investeerder kan laten gelden.

2. De gesubrogeerde rechten of vorderingen kunnen niet hoger zijn dan de oorspronkelijke rechten of vorderingen van de investeerder.

ARTIKEL 8

REGELING VAN INVESTERINGSGESCHILLEN TUSSEN EEN OVEREENKOMSTSLUITENDE PARTIJ EN EEN INVESTEERDER VAN DE ANDERE OVEREENKOMSTSLUITENDE PARTIJ

1. Van een geschil tussen een Overeenkomstsluitende Partij en een investeerder van de andere Overeenkomstsluitende Partij in verband met een vermeende inbreuk op een verplichting die voortvloeit uit deze Overeenkomst, met inbegrip van onteigening of nationalisatie van investeringen, wordt schriftelijk kennis gegeven door de meest gerede Partij. Zodanig geschil wordt in de mate van het mogelijke via een minnelijke schikking geregeld door de Partijen bij het geschil. De kennisgeving gaat vergezeld van een naar behoren gedetailleerde nota.

2. De lokale rechtsmiddelen krachtens de wet- en regelgeving van een Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de investering werd gedaan, staan open voor investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op basis van een behandeling die niet minder gunstig is dan die welke door de eerstbedoelde Overeenkomstsluitende Partij wordt toegekend aan investeringen van haar eigen investeerders of aan investeerders van een derde Staat, naar gelang van wat het gunstigst is voor de investeerders.

3. Indien het geschil niet kan worden geregeld binnen zes (6) maanden na de datum van kennisgeving van het geschil door één van de Overeenkomstsluitende Partijen, en wanneer de investeerder met betrekking tot voornoemd geschil afziet van het recht gebruik te maken van de onder punt 2 hiervoor vernoemde rechtsmiddelen, wordt het geschil op verzoek van de investeerder van de Overeenkomstsluitende Partij voorgelegd aan:

   (a) het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag van Washington inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten van 18 maart 1965, of

   (b) de Aanvullende Voorziening van het Centrum, wanneer het I.C.S.I.D. zelf verhinderd is, of

(c) het arbitragereglement van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (UNCITRAL) dan wel,

(d) een ander arbitrageorgaan of een ander arbitragereglement, voor zover beide Partijen bij het geschil daarmee instemmen.

4. Hoewel het geschil aan internationale arbitrage werd voorgelegd overeenkomstig punt 3, kan de investeerder een voorlopige vordering tot beëindiging van de inbreuk maar niet tot vergoeding van de schade, instellen bij de rechterlijke of administratieve instanties van de Overeenkomstsluitende Partij die Partij is bij het geschil, met het oog op de vrijwaring van zijn rechten en belangen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft hierbij haar toestemming een geschil aan arbitrage te onderwerpen, overeenkomstig de in deze Overeenkomst vastgelegde werkwijzen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

6. De uitspraak van de internationale arbitrage waarin dit artikel voorziet, is onherroepelijk en bindend voor de Partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze te erkennen en uit te voeren overeenkomstig haar desbetreffende wet- en regelgeving.

7. De investeerder kan het geschil niet voor beslechting in de zin van dit artikel voorleggen, wanneer sinds de datum waarop de investeerder kennis heeft genomen of kennis zou moeten hebben genomen van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot het geschil, meer dan vijf jaar verstreken zijn.

ARTIKEL 9

REGELING VAN GESCHILLEN TUSSEN DE OVEREENKOMSTSLUITENDE PARTIJEN

1. Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk via overleg of langs diplomatieke weg beslecht.

1. Wanneer een geschil niet binnen zes (6) maanden kan worden beslecht, wordt het op verzoek van een Overeenkomstsluitende Partij voorgelegd aan een ad hoc scheidsgerecht, overeenkomstig het bepaalde in dit artikel.

2. Voornoemd scheidsgerecht wordt voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze samengesteld: binnen twee (2) maanden na ontvangst van het verzoek tot arbitrage, benoemt elke Overeenkomstsluitende Partij een lid van het scheidsgerecht. Beide scheidsmannen kiezen een onderdaan van een derde Staat die, mits de twee Overeenkomstsluitende Partijen hiermee instemmen, wordt benoemd tot voorzitter van het scheidsgerecht. De voorzitter wordt benoemd binnen twee (2) maanden na de datum waarop de twee andere leden werden benoemd.

4. Indien binnen de onder punt 3 van dit artikel vermelde termijnen, de noodzakelijke benoemingen niet werden verricht, kan elke Overeenkomstsluitende Partij de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoemingen te verrichten. Indien de Voorzitter onderdaan is van een van de Overeenkomstsluitende Partijen of anderszins verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoemingen te verrichten. Wanneer de Vice-Voorzitter ook een onderdaan is van een van de Overeenkomstsluitende Partijen of verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt het lid van het Internationale Gerechtshof dat na hem het hoogst in anciënniteit is en dat geen onderdaan is van een van beide Overeenkomstsluitende Partijen, verzocht de benoemingen te verrichten.

5. Het scheidsgerecht doet uitspraak bij meerderheid van stemmen. De uitspraak is bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

6. Het scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast.

7. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman en die van haar vertegenwoordiging in de arbitrageprocedure. De kosten van de voorzitter en de resterende kosten worden door beide Overeenkomstsluitende Partijen in gelijke delen gedragen. Het staat het scheidsgerecht evenwel vrij in zijn uitspraak te bepalen dat een van beide Overeenkomstsluitende Partijen een hoger aandeel in de kosten moet dragen.

ARTIKEL 10

TOEPASSING VAN ANDERE REGELS

1. Wanneer een materie wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij een internationale overeenkomst waarbij beide Overeenkomstsluitende Partijen partij zijn, dan wel bij internationale rechtsbeginselen, kan een Overeenkomstsluitende Partij of kunnen de investeerders van voornoemde Overeenkomstsluitende Partij gebruik maken van de bepalingen die voor hen het gunstigst zijn, onverminderd de bepalingen van deze Overeenkomst.

2. Wanneer de behandeling die door een Overeenkomstsluitende Partij overeenkomstig haar wet- en regelgeving of overeenkomstig specifieke bepalingen of overeenkomsten moet worden verleend aan investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij, gunstiger is dan de behandeling waarin deze Overeenkomst voorziet, wordt de gunstigste behandeling toegekend.

3. Elke Overeenkomstsluitende Partij dient schriftelijke verbintenissen die ten aanzien van investeringen op haar grondgebied van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij van kracht geworden zijn, na te leven.

ARTIKEL 11

TOEPASSING VAN DE OVEREENKOMST

Deze Overeenkomst is van toepassing op alle investeringen, ongeacht of ze vóór of na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst zijn gedaan. Ze is evenwel niet van toepassing op investeringsgeschillen die het voorwerp zijn van een geschillenbeslechtingsprocedure op grond van de Overeenkomst inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en de Republiek Korea, die op 20 december 1974 in Brussel werd ondertekend. Wat de voornoemde geschillen betreft blijft laatstgenoemde Overeenkomst van toepassing op deze investeringen.

ARTIKEL 12

INWERKINGTREDING, DUUR EN BEËINDIGING

1. Deze Overeenkomst treedt in werking dertig (30) dagen volgend op de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen elkaar schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld dat aan hun respectieve nationale wettelijke vereisten voor de inwerkingtreding is voldaan.

2. Deze Overeenkomst blijft van kracht voor een tijdvak van twintig (20) jaar en ook voor onbepaalde tijd daarna, tenzij een van de Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij één jaar op voorhand schriftelijk in kennis stelt van haar voornemen om de Overeenkomst te beëindigen.

3. Ten aanzien van investeringen gedaan vóór de datum van beëindiging van deze Overeenkomst, blijven de bepalingen van de artikelen 1 tot en met 11 van kracht gedurende een tijdvak van nog eens twintig (20) jaar vanaf die datum van beëindiging.

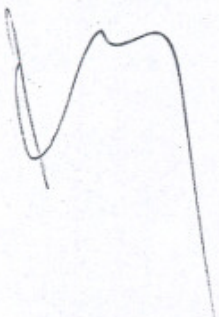
4. Op het tijdstip van inwerkingtreding van deze Overeenkomst, wordt de Overeenkomst inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en de Republiek Korea, die op 20 december 1974 in Brussel werd ondertekend, beëindigd en vervangen door deze Overeenkomst.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenenden, naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

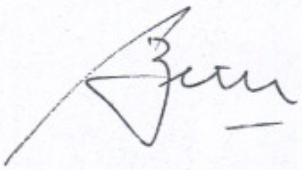
GEDAAN te Brussel, op 12 december 2006, in tweevoud in de Nederlandse, de Franse, de Koreaanse en de Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in interpretatie is de Engelse tekst doorslaggevend.

VOOR DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE :

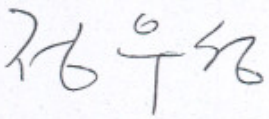
Voor de Regering van het Koninkrijk België :

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :

VOOR DE REGERING VAN DE REPUBLIEK KOREA :

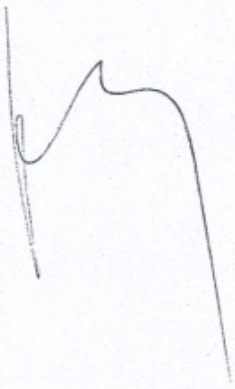
Voor de Vlaamse Regering :

Voor de Waalse Regering :

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering :

AGREEMENT

BETWEEN

THE BELGIUM-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA,

FOR

THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
THE WALLOON GOVERNMENT,
THE FLEMISH GOVERNMENT,
THE GOVERNMENT OF THE REGION OF BRUSSELS-CAPITAL,
AND
THE GOVERNMENT OF THE GRAND-DUCHY OF LUXEMBOURG,
on the one hand,

and

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA,
on the other hand,

(hereinafter referred to as "the Contracting Parties"),

Desiring to create favourable conditions for greater investments by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, based on the principles of equality and mutual benefit,

Recognising that the promotion and protection of investments on the basis of this Agreement will be conducive to the stimulation of individual business initiative and will increase prosperity in both States,

Recognizing the right of each Contracting Party to establish its own levels of domestic environmental protection, development policies, priorities and labour standards, and to adopt or modify accordingly its environmental and labour legislation,

Understanding that no Contracting Party shall change or relax its domestic environmental and labour legislation in a way that undermines internationally recognized labor rights to encourage investment, investment maintenance or the expansion of the investment that shall be made in its territory,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

DEFINITIONS

For the purposes of this Agreement:

1. "investments" means every kind of asset owned or controlled, directly or indirectly, by an investor of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party and in particular, though not exclusively, includes:

   (a) movable and immovable property and any other property rights such as mortgages, liens, leases or pledges,

   (b) shares in, stocks and debentures of, and any other form of participation, including minority ones, in a company or any business enterprise and rights or interest derived therefrom,

   (c) claims to money or to any performance under a contract having an economic value,

   (d) intellectual property rights including rights with respect to copyrights, patents, trademarks, trade names, industrial designs, technical processes, trade secrets and know-how, and goodwill, and

   (e) business concessions having an economic value conferred by law or under contract, including concessions to search for, cultivate, extract or exploit natural resources.

   Any change of the form in which assets are invested or reinvested shall not affect their character as an investment.

2. "returns" means the amounts yielded by investments and, in particular, though not exclusively, includes profit, interest, capital gains, dividends, royalties and all kinds of fees;

3. "investors" means any natural or juridical persons of one Contracting Party who invest in the territory of the other Contracting Party:

   (a) "natural persons" means natural persons having the nationality of the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg, or the Republic of Korea, in accordance with the respective laws, and

   (b) "juridical persons" means any entity such as companies, public institutions, authorities, foundations, partnerships, firms, establishments, organizations, corporations or associations incorporated or constituted in accordance with the laws and regulations of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Korea.

4. "territory" means the territory of the Kingdom of Belgium, the territory of the Grand Duchy of Luxembourg, or the territory of the Republic of Korea, respectively, as well as those maritime areas, including the seabed and subsoil adjacent to the outer limit of the territorial sea over which the State concerned exercises, in accordance with international law, sovereign rights or jurisdiction for the purpose of exploration and exploitation of the natural resources of such areas; and

5. "freely convertible currency" means currency that is widely used to make payments for international transactions and widely exchanged in principal international exchange markets.

ARTICLE 2

PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

1. Each Contracting Party shall encourage and create favourable conditions for investors of the other Contracting Party to make investments in its territory and shall admit such investments in accordance with its laws and regulations.

2. Investments made by investors of each Contracting Party shall at all times be accorded fair and equitable treatment and shall enjoy full and continuous protection and security in the territory of the other Contracting Party.

3. Neither Contracting Party shall in any way impair by arbitrary or discriminatory measures the operation, management, maintenance, use, enjoyment or disposal of investments in its territory by investors of the other Contracting Party.

ARTICLE 3

TREATMENT OF INVESTMENTS

1. Each Contracting Party shall in its territory accord to investments and returns of investors of the other Contracting Party treatment no less favourable than that which it accords to investments and returns of its own investors or to investments and returns of investors of any third State, whichever is more favourable to investors.

2. Each Contracting Party shall in its territory accord to investors of the other Contracting Party as regards the operation, management, maintenance, use, enjoyment and sale or other disposal of their investments, treatment no less favourable than that which it accords to its own investors or to investors of any third State, whichever is more favourable to investors.

3. Such treatment shall not relate to privileges which either Contracting Party accords to investors of third States on account of its present or future membership of, or association with a customs or economic union, a common market or a free trade area or similar international agreement.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to extend to the investments of the investors of the other Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege resulting from any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation, including an agreement for the avoidance of double taxation.

ARTICLE 4

COMPENSATION FOR LOSSES

Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, a state of national emergency, revolt, insurrection, riot or other similar situation in the territory of the other Contracting Party, shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other forms of settlement, no less favourable than that which the latter Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State. Resulting payments shall be freely transferable without undue delay.

ARTICLE 5

EXPROPRIATION

1. Investments of investors of one Contracting Party shall not be nationalized, expropriated or otherwise subjected to any other measures having effect equivalent to nationalization or expropriation (hereinafter referred to as "expropriation") in the territory of the other Contracting Party except for public purposes and against prompt, adequate and effective compensation. The expropriation shall be carried out on a non-discriminatory basis and under due process of law.

2. Such compensation shall amount to the fair market value of the expropriated investments immediately before the expropriation was taken or before the impending expropriation became public knowledge, whichever is the earlier, shall include interest at the applicable commercial rate from the date of expropriation until the date of payment, and shall be made without undue delay, be effectively realizable, and be freely transferable. In both expropriation and compensation, treatment no less favourable than that which the Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State shall be accorded.

3. Investors of one Contracting Party affected by expropriation shall have a right to prompt review by a judicial or other independent authority of the other Contracting Party of their case and of the valuation of their investments in accordance with the principles set out in this Article.

4. Where a Contracting Party expropriates the assets of a company which is incorporated or constituted under its laws and regulations, and in which investors of the other Contracting Party own shares, debentures or other forms of participation, the provisions of this Article shall be applied.

ARTICLE 6

TRANSFERS

1. Each Contracting Party shall guarantee to investors of the other Contracting Party the free transfer of their investments and returns. Such transfers shall include, in particular, though not exclusively:

(a) net profit, capital gains, dividends, interest, royalties, fees and any other current income accruing from investments,

(b) proceeds accruing from the sale or the total or partial liquidation of investments,

(c) funds in repayment of loans related to investments,

(d) earnings of nationals of the other Contracting Party who are allowed to work in connection with investments in its territory,

(e) additional funds necessary for the maintenance or development of the existing investments,

(f) amounts spent for the management of the investment in the territory of the other Contracting Party or a third State, and

(g) compensation pursuant to Article 4 and 5.

2. All transfers under this Agreement shall be made in a freely convertible currency, without undue restriction or delay, at the market exchange rate prevailing at the date of the transfer.

3. Notwithstanding other provisions of this Agreement, each Contracting Party may, in accordance with its laws and regulations, adopt or maintain measures inconsistent with its obligations under this Article:

(a) in the event of serious balance-of-payments and external financial difficulties or threat thereof; or

(b) where, in exceptional circumstances, movements of capital cause, or threaten to cause, serious difficulties for macroeconomic managements, in particular monetary and exchange rate policies.

4. Measures referred to in paragraph 3 above:

(a) shall be consistent with the Articles of the Agreement of the International Monetary Fund,

(b) shall not exceed those necessary to deal with the circumstances described in paragraph 3 above,

(c) shall be temporary and shall be eliminated as soon as conditions permit,

(d) shall be promptly notified to the other Contracting Party.

ARTICLE 7

SUBROGATION

1. If a Contracting Party or its designated agency makes a payment to its own investors under an indemnity given in respect of investments in the territory of the other Contracting Party, the other Contracting Party shall recognize:

(a) the assignment, whether under the law or pursuant to a legal transaction in that State, of any rights or claims from investors to the former Contracting Party or its designated agency, and

(b) that the former Contracting Party or its designated agency is entitled by virtue of subrogation to exercise the rights and enforce the claims of those investors.

2. The subrogated rights or claims shall not exceed the original rights or claims of the investor.

ARTICLE 8

SETTLEMENT OF INVESTMENT DISPUTES BETWEEN A CONTRACTING PARTY AND AN INVESTOR OF THE OTHER CONTRACTING PARTY

1. Any dispute between a Contracting Party and an investor of the other Contracting Party derived from an alleged breach of an obligation under this Agreement, including expropriation or nationalization of investments, shall be notified in writing by the first party to take action and shall be, as far as possible, settled by the parties to the dispute in an amicable way. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

2. The local remedies under the laws and regulations of one Contracting Party in the territory of which the investment has been made shall be available to investors of the other Contracting Party on the basis of treatment no less favourable than that which would be accorded to investments of its own investors or investors of any third State, whichever is more favourable to investors.

3. If the dispute cannot be settled within six (6) months from the date on which the dispute has been raised by either party, and if the investor waives the rights to initiate any proceedings under paragraph 2 of this Article with respect to the same dispute, the dispute shall be submitted upon request of the investor of the Contracting Party:

(a) to the International Centre for Settlement of Investment Disputes (ICSID) established by the Washington Convention of 18 March 1965 on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, or

(b) to the Additional Facility of the Centre, if ICSID is not available, or

(c) in accordance with the UNCITRAL Arbitration Rules, or

(d) if agreed by both parties to the dispute, to any other arbitration institution or in accordance with any other arbitration rules.

4. The investor, notwithstanding that it may have submitted the dispute to the international arbitration under paragraph 3 may seek interim injunctive relief, not involving the payment of damages, before the judicial or administrative tribunals of the Contracting Party that is a party to the dispute for the preservation of its rights and interests.

5. Each Contracting Party hereby consents to the submission of a dispute to arbitration in accordance with the procedures set out in this Agreement. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

6. The award made by the international arbitration in this Article shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party shall ensure the recognition and enforcement of the award in accordance with its relevant laws and regulations.

7. The investor is not entitled to submit a dispute for resolution according to this Article if more than five years have elapsed from the date the investor first acquired or should have acquired knowledge of the events giving rise to the dispute.

ARTICLE 9

SETTLEMENT OF DISPUTES BETWEEN THE CONTRACTING PARTIES

1. Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, if possible, be settled through consultations or diplomatic channels.

2. If any dispute cannot be settled within six (6) months, it shall, at the request of either Contracting Party, be submitted to an ad hoc Arbitral Tribunal in accordance with the provisions of this Article.

3. Such an Arbitral Tribunal shall be constituted for each individual case in the following way: Within two (2) months from the date of receipt of the request for arbitration, each Contracting Party shall appoint one member of the Tribunal. These two members shall then select a national of a third State, who on approval of the two Contracting Parties shall be appointed Chairman of the Tribunal. The Chairman shall be appointed within two (2) months from the date of appointment of the other two members.

4. If, within the periods specified in paragraph 3 of this Article, the necessary appointments have not been made, a request may be made by either Contracting Party to the President of the International Court of Justice to make such appointments. If the President is a national of either Contracting Party or otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President shall be invited to make the appointments. If the Vice-President is also a national of either Contracting Party or prevented from discharging the said function, the member of the International Court of Justice next in seniority who is not a national of either Contracting Party shall be invited to make the appointments.

5. The Arbitral Tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be binding on both Contracting Parties.

6. The Arbitral Tribunal shall determine its own procedure.

7. Each Contracting Party shall bear the costs of its own arbitrator and its representation in the arbitral proceedings. The costs of the Chairman and the remaining costs shall be borne in equal parts by both Contracting Parties. The Tribunal may, however, in its decision direct that a higher proportion of costs shall be borne by one of the two Contracting Parties.

ARTICLE 10

APPLICATION OF OTHER RULES

1. Where a matter is governed simultaneously both by this Agreement and by another international agreement to which both Contracting Parties are parties, or by general principles of international law, nothing in this Agreement shall prevent either Contracting Party or any of its investors from taking advantage of whichever rules are the more favourable to its case.

2. If the treatment to be accorded by one Contracting Party to investors of the other Contracting Party in accordance with its laws and regulations or other specific provisions or contracts is more favourable than that accorded by this Agreement, the more favourable treatment shall be accorded.

3. Each Contracting Party shall observe any other written obligation that may have entered into force with regard to investments in its territory by investors of the other Contracting Party.

ARTICLE 11

APPLICATION OF THE AGREEMENT

The Agreement shall apply to all investments, whether made before or after its entry into force. The Present Agreement shall, however, not be applicable to disputes concerning investments which are subject of a dispute settlement procedure under the Agreement on Encouragement and Reciprocal Protection of Investments between the Republic of Korea, the Kingdom of Belgium, and the Grand-Duchy of Luxembourg, signed on 20 December 1974 at Brussels. The latter Agreement shall continue to apply to these investments, as far as it concerns the disputes referred to.

ARTICLE 12

ENTRY INTO FORCE, DURATION AND TERMINATION

1. This Agreement shall enter into force thirty (30) days after the date on which the Contracting Parties have notified each other in writing that their respective legal requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

2. This Agreement shall remain in force for a period of twenty (20) years and shall remain in force thereafter indefinitely unless either Contracting Party notifies the other Contracting Party in writing one year in advance of its intention to terminate this Agreement.

3. In respect of investments made prior to the termination of this Agreement, the provisions of Articles 1 to 11 of this Agreement shall remain in force for a further period of twenty (20) years from the date of the termination.

4. Upon the entry into force of the present Agreement, the Agreement on Encouragement and Reciprocal Protection of Investments between the Republic of Korea, the Kingdom of the Belgium, and the Grand-Duchy of Luxembourg, signed on 20 December 1974 at Brussels, shall be terminated and replaced by the present Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Brussels, on the 12th day of December 2006, in duplicate, each in the English, French, Dutch and Korean languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

FOR THE BELGIUM-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION :

The Government of the Kingdom of Belgium :

The Government of the Grand-Duchy of Luxembourg :

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA :

The Walloon Government :

The Flemish Government :

The Government
of the Region of Brussels-Capital :

